

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН ПОЕТ

Превод от руски: Кръстьо Станишев, —

chitanka.info

ПОЕТ^[0]

*Щом Аполон към жертва свята
не го принуди — той блажен
във грижите на суетата
е малодушно потопен.
Мълчи свещената му лира,
душата вкусва глух покой,
посред чедата на всемира
най-жалък може би е той.*

*Но звънне ли в слуха му смел
за миг божественото слово,
духът е със крила отново
като пробудил се орел.
Скърби поетът сред шегите,
презира людската мълва
и пред кумира на тълпите
не свежда гордата глава.
Пробягва строг и див тогава,
в гръдта със смут и звукове,
накъм пустинни брегове
и буйноекнеща дъбрава.*

[0] Напечатано в „Московский Вестник“, 1827 г. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.